

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Dachatus M. 15. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

Hic NICASII Rhemensis Pont. & sororis ejusdem germanæ EUTROPIÆ est. Fudit Attila, ebrius jam dudum ab alio. Rem breviter sic habe. Flagellabat Gallias dux barbarus, jamque Rhemenlibus etiam malum minabatur, cum cives ad asylon suum NICASIVM confugerunt. Ille exitium urbi vaticinatus edixit peccata esse, quæ Attilam armassent; hæc si ponerent, illum quoque exarmandum. Interim brevi morte æternam ut redimerent, suasit, neque jam pro se hosti, sed pro hoste Deo supplicarent. Se vitæ hucusque ducem, non abnuere, quin mortis etiam esset. Ita latus EUTROPIA stipante obviam hosti ad D. VIRGINIS progreditur, & humi nixus dum versum Davidis canere incipit, caput gladio amittit, carmen tamen etiam mortuus absolvit. Satis spectatum esse soror putavit. Quare cum formæ miles parceret, execrata crudelem misericordiam in oculos carnificis involat, mortemque invitam in se armat. Interea contra barbaros cælum movit, cujus copiarum visæ, simul iratarum è templo voces in fugam illos conjecerunt. Ad Martyrum verò corpora tam diu lucere faces suas sidera voluerunt, dum terram tegerentur, splendore olim his ipsis certatura. *Ex Surio.*

Carnem afflixisse, libidinem superasse, avaritia restitisse; de mundo triumphasse, pars magna martyrii est. Ergo si tormenta Martyrum perferre non possumus, vel contra malas concupiscentias repugnemus. S. Aug. serm. 4. de Mart.

S. DACHATIUS M. 15. Decembris.

DACHATIVS Palæstinus sex fratres germanos fertur numerasse, ipse septimus, imò inter
C c s omnes

omnes primus meritò laudatur. Nam cum pater exigui lucelli spe, quam rex Saracenus ostentabat, inductus, à Christo ad Mahometis partes malum pedem tulisset, repressit suum DACHATIUS, rectè sic à parente degener. Post ubi mortem infelicem sed debitam sceleri tanto pater optetuit, DEI ductu & matris optimæ, Jerosolymas abiit, tinctusque Christianis undis in D. Sabæ cœnobio, ingentibus, quæ postea edidit, præliis egregius sui victor prælusit. Tum denique & cæli ope & suâ virtute satis armatus in patriam excurrit, & cum matri copias junxisset, post multas pugnas fratres omnes dare manus victas Christo coëgit. Unum tantum excipe, qui fide non germanâ, sed Punicâ sanè, DACHATII nomen ad Prætorem detulit. Hic victum ad Tribunal misit. Sed neque fratris perfidia, neq; carnificum tormenta tantum potuerunt, ut non vinceret DACHATIUS. Victor igitur caput gladio submisit tot civicis coronis condecorandum, quot patriæ cælesti cives fratres servavit. *Ex Menais.*

Nihil est quod anima possit equiparari, ne universus quidem mundus. Itaque si immensas pecunias pauperibus eroges, plus tamen effeceris, si unam converteris animam. S. Joan. Chrysoft. super Psal. 48.

S. CHRISTIANA ANCILLA IBERA.

15. Decembris.

HUJUS quoque nomen nescimus. credo, quia virtus supra cælos hoc evexit. Illud satis constat, vixisse, cum rerum Constantinus potiretur, & Iberis servitutem serviisse; ceterum præter conditionem servile nihil habuisse, quin ab hæc SERVA Iberos pileum libertatis Christianæ accepisse.